

Phân tích đoạn kịch Ông giuốc đánh mặc lễ phục văn 8

Author : Quang Thắng

Đề bài: Anh chị hãy viết bài văn Phân tích đoạn kịch ông Giuốc đánh mặc lễ phục trong chương trình văn học lớp 8.

Nền văn học nhân loại có rất nhiều thể loại như truyện ngắn, truyện dài, tiểu thuyết, thơ... nhưng kịch vẫn có một chỗ đứng nhất định. Càng ngày nó càng thể hiện được chính mình trên thi đàn văn học và đặc biệt nó mang đến những thành công nhất định cho các tác giả. Nhắc đến thể loại này ta không thể không nhắc đến tác giả người Pháp nổi tiếng Mô li e với những tác phẩm kịch của ông. Tiêu biểu trong những tác phẩm ấy phải kể đến kịch trường giả học làm sang của ông. Đặc biệt trong đó là đoạn trích ông Giuốc Đánh mặc lễ phục thể hiện rõ nhưng hấp dẫn về nội dung mà tác giả muốn truyền tải. Đồng thời chúng ta có thể mở mang tầm mắt về những nghệ thuật đặc sắc trong kịch.

Trước tiên ta hãy tìm hiểu về thể loại hài kịch. Có thể nói hài kịch là một thể loại kịch trong đó tính cách tình huống và hành động được thể hiện dưới dạng buồn cười hoặc ẩn chứa cái hài nhằm giễu cợt, phê phán cái xấu, cái lỗi thời, cái lối bịch để tống tiền nó một cách vui vẻ ra khỏi cuộc sống. Hài kịch cho đến thế kỉ XVII được coi là một thể loại đối lập với bi kịch và tác phẩm của nó nhất thiết phải kết thúc một cách có hậu. Hài kịch, như trên đã nói, hướng vào sự cười nhạo cái xấu xa, lối bịch đối lập với lí tưởng xã hội hoặc chuẩn mực đạo đức. Nhân vật của hài kịch thường không có sự tương xứng giữa thực chất bên trong với danh nghĩa bên ngoài của mình nên đã trở thành lối bịch. Cái tính cách trong hài kịch thường được mô tả một cách đậm nét, cận cảnh và ở trạng thái tĩnh, nhất là những nét gây cười. Phạm vi phản ánh của hài kịch hết sức rộng lớn: từ những vấn đề chính trị xã hội đến những thói xấu trong sinh hoạt hàng ngày. Trong hài kịch cũng có thể mô tả nỗi đau khổ của con người, song chỉ có thể cho phép ở một mức độ nhất định cho nỗi đau không lấn át cái cười để từ đó hài kịch chuyển thành chính kịch.

Về tác phẩm trường giả học làm sang là một vở hài kịch năm hồi, có xen những màn ca múa phụ họa nên gọi là vũ khúc hài kịch. Nội dung của nó là Giuốc-đanh tuổi ngoài bốn mươi, thuộc tầng lớp thị dân phong lưu, giàu có. Nhờ bố mẹ ngày trước làm nghề buôn len dạ tích lũy được khá nhiều tiền nên giờ đây, Giuốc-đanh muốn trở thành quý tộc để được bước chân vào xã hội thượng lưu. Bắt chước những người cao sang, lão thuê thầy về dạy cho mình đủ các môn như âm nhạc, kiếm thuật, triết lí và cả cách ăn mặc, nói năng... Giuốc-đanh mù quáng và nhẹ dạ đã bị lừa bịp một cách dễ dàng bởi các ông thầy rơm, bác phó may vụng về nhưng ba hoa, chú thợ phụ leo mép và cả gã bá tước sa sút Đô-răng-tơ. Vì muốn trở thành quý tộc nên Giuốc-đanh đã nhờ Đô-răng-tơ mai mối làm quen với bà hầu tước Đô-ri-men (chính là tình nhân của gã). Giuốc-đanh từ chối gã con gái là Luy-xin cho Clê-ông chỉ vì chàng không phải dòng dõi quý tộc. Cuối cùng, nhờ mưu mẹo của nữ đầy tớ Cô-vi-en, Clê-ông cải trang làm hoàng tử Thổ Nhĩ Kỳ đến cầu hôn Luy-xin và đã được Giuốc-đanh vui vẻ chấp thuận.

đoạn trích Ông Giuốc Đánh mặc lễ phục thuộc lớp kịch kết thúc của hồi hai của vở kịch này

với nội dung là Giuốc-đanh dốt nát, quê kệch lại muốn học đòi làm sang nên đã bị nhiều kẻ lợi dụng moi tiền, cảnh Giuốc-đanh mặc lễ phục là một biểu hiện của thói học đòi lối ăn mặc sang trọng của quý tộc nhưng lại bị bọn phó may lừa lọc và biến thành trò cười.

Màn kịch được chia làm hai cảnh, đầu tiên là cảnh Giuốc- đanh trước khi mặc lễ phục. Cảnh này diễn ra tại một phòng trà ở đó có Giuốc- đanh và bác phó may và một tay thợ phụ vừa mang lễ phục đến nhà. Sự học đòi làm sang của ông được thể hiện rất rõ qua đoạn đối thoại với hau người này. nào là đôi bít tất,đôi giày, bộ tóc giả nào là lông đính mũ. Tất cả những thứ ấy chứng minh cho thói học đòi làm sang của Giuốc- đanh.Nhưng người ta biết cách làm sang còn ông thì là một kẻ dốt nát thô kệch và không biết một chút gì về sự sang cả. Vì thế cho nên ông bị bọn thợ may qua mặt, chúng may cho ông những thứ kệch cỡm nhưng chính bản thân ông lại không hề biết. Ông cứ nghĩ rằng đó là sang trọng là đúng chuẩn của quý tộc nhưng thật không may đó lại là trò cười cho người khác. Sự học đòi của ông được thể hiện qua những hành động và lời nói với những thợ may, phó may. Khi ông tỏ ra cần nắn sót ruột khi bộ lễ phục vẫn chưa xong “Tôi sắp phát khùng lên vì bác đấy thì bác phó may láu cá lại viện cớ rằng vì bộ lễ phục này quá cầu kì nên vừa khó làm, vừa tốn công: Tôi không làm sao đến sớm hơn được, ấy là tôi đã cho hai chục chú thợ phụ xúm lại làm bộ lễ phục của ngài đấy.” qua cuộc đối thoại ấy ta còn thấy được sự dốt nát của Giuốc- đanh.

Sau khi Giuốc- đanh mặc trang phục thì một loạt những xung đột kịch diễn ra tuy nhiên lại bị mồm mép của bác phó may lấp liếm đi hết. Khi ông phàn nàn về chiếc bít tất quá nhỏ làm cho ông khổ sở mãi mới có thể đi vào nhưng đi vào được rồi thì nó cũng bị mất hai mũi chỉ. Thế nhưng tên thợ may láu cá lại giải thích theo kiểu thợ may khiến cho ông Giuốc- đanh không thể phàn nàn nữa. không chỉ thế đôi giày chật cứng làm cho hấn đau chân ghê gớm nhưng phó may lại khẳng khẳng rằng “ không đôi giày không làm ngài đau đâu mà” nhưng Giuốc đanh vẫn đủ tỉnh táo để biết rằng chật hay không chật, đau hay không đau, thế nhưng điều đó cũng chẳng giải quyết được gì vì lập trường không vững vàng và trí óc hạn hẹp của ông không thể thắng được cái miệng dẻo quẹo của bác phó may. Tình huống gây cười cũng bắt đầu từ đây. để tránh khỏi những câu hỏi trách móc về bộ trang phục bác phó may đã đổi chủ đề về bộ trang phục “Thưa, đây là bộ lễ phục đẹp nhất triều đình và may vừa mắt nhất. Sáng chế ra được một bộ lễ phục trang nghiêm mà không phải màu đen thật là tuyệt tác. Tôi thách các thợ giỏi nhất mà làm nổi đấy”. nhưng than ôi bộ trang phục có hoa mà lại may ngược xuống dưới. Ông Giuốc - đanh trách thì bác phó may lại kêu ông có dạn may xuôi đầu. Giuốc đanh bực mình lắm nhưng khi nghe bác phó may nói quý tộc thường mặc thế thì ông lại thôi, vì cốt sao ông mặc cho giống một quý tộc là được. chỉ cần có thế bác phó may không cần may lại mà lại còn được khen là may được đấy. Tất cả mọi thứ được qua loa khi bộ áo khen là giống quý tộc kể cả chuyện ăn bột vải cũng không đáng quan tâm nữa.Điều đáng buồn cười thứ hai là vải hoa thì đương nhiên phải may bông hoa hướng lên trên, nhưng bác phó chẳng biết là do vụng hay do cố tình biến Giuốc-đanh thành trò cười cho thiên hạ nên đã may hoa chúc xuống phía dưới.

Sang cảnh thứ hai còn hấp dẫn hơn vì nếu ở cảnh thứ nhất bác phó may tránh né thành công những sai sót của mình thì sang đoạn hai chú thợ phụ lại còn kiếm được khoản hời hĩnh khi đánh đúng tâm lí đối phương. Khi mặc xong bộ trang phục hấn muốn xin tiền uống rượu nên gọi Giuốc- đanh là ông lớn chính vì điều ấy ông đã thưởng cho anh ta tiền uống rượu. Hết tiếng ông lớn rồi lại cụ lớn rồi lại đức ông làm cho Giuốc đanh sung sướng và tin mình đã là

một người sang giàu quý tộc thật sự. Cứ như thế chú thợ phụ mắt thính tai tinh đã bòn tiền của ông một cách dễ dàng nhưng cũng tại vì cái danh hão kia đã che mờ mắt của Giuốc-đanh. Vì thế cho nên ông rất lấy làm thích khi nghe được những lời vàng ngọc ấy. ông không ngại ngần gì mà thưởng cho anh ta những đồng tiền thật xứng đáng với những điều anh ta vừa nói. Cũng may thay anh ta ngừng nói không thì ông cũng mất hết túi tiền về những lời khen ấy.

Qua đây có thể thấy được nhà viết kịch Mo-li-e thật sự thành công khi xây dựng nhân vật Giuốc-đanh này. đồng thời qua đây tác giả phê phán những người ham danh hão, muốn học người ta làm quý tộc trong khi bản thân không biết gì, để cho những nhân vật kia lừa gạt một cách trắng trợn. vở hài kịch Trưởng giả học làm sang là lời cảnh báo cho những kẻ bị tha hóa về nhân cách, hoang tưởng về mình, ham thích những thứ mình không thể có và không nên có.